

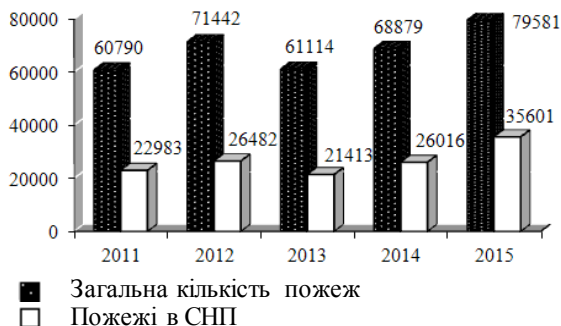
УДК 614.84

**ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ГАСІННЯ ПОЖЕЖ В СІЛЬСЬКІЙ
МІСЦЕВОСТІ ДОБРОВОЛЬНИМИ ФОРМУВАННЯМИ**

Баландін О.С.

**Дубінін Д.П., канд. техн. наук
НУЦЗУ**

Проведений статистичних даних про пожежі та їх наслідки на рис. 1 в Україні [1] показує, що загальний відсоток виникнення пожеж у сільській місцевості із загальної кількості пожеж за п'ять років складає усереднено 39 %. Із року в рік більшість пожеж, які призводять до загибелі людей відбуваються в житловому секторі сільської місцевості.

Так за статистичними даними рис. 2 [1] показано, що загальний відсоток загиблих від пожеж у сільській місцевості із загальної кількості загиблих від пожеж за п'ять років складає усереднено 52 %.

Причин цьому багато і досить назвати такі, як недостатня кількість підрозділів місцевої пожежної охорони (МПО), віддаленість підрозділів ДСНС до сільських населених пунктів (СНП), недостатнє фінансування підрозділів, незадовільний стан пожежної техніки та слабкорозвинене проти-пожежне водопостачання в сільській місцевості.

Так в роботі [2] зазначено, що час прибуття державних пожежно-рятувальних підрозділів до місця виклику в сільській місцевості України становить 40-50 хвилин, а нормований становить 20 хвилин. Тому для вирішення зазначених проблем, Урядом передбачено проведення реформування ДСНС з подальшим розширенням мережі МПО та створенням добровільних формувань (добровольців-вогнеборців). Залучення добровільних формувань і МПО для гасіння пожеж та рятування людей в сільських населених пунктах дозволить значно спростити структуру управлінського апарату в державних підрозділах ДСНС, зробити його більш оперативним, кваліфікованим та економічним. Подальший розвиток і вдосконалення діяльності добровольців-вогнеборців вимагає обґрунтування їх рівня ефективності та ресурсів, достатніх для досягнення цього рівня. Такі обґрунтування можуть бути отримані тільки при наявності об'єктивних критеріїв, що характеризують різні аспекти діяльності добровольців та враховують специфіку окремих регіонів [3].

Для отримання об'єктивних критеріїв необхідно знати співвідношення між розміром наслідків від можливих пожеж та вартістю витрат на протипожежний захист. Це вимагає, в свою чергу, вивчення структури наслідків від пожеж, кількісної оцінки їх розмірів, включаючи розміри прямих та побічних матеріальних збитків, з урахуванням економічних зв'язків між об'єктами захисту за умовами їх спеціалізації і кооперування. Сюди ж відноситься проблема якісно-кількісної оцінки пожежної небезпеки об'єктів і адміністративно-територіальних одиниць, яка обумовлена можливими наслідками від пожеж. В рамках цих досліджень необхідно враховувати, з одного боку, вимога розвитку і зміцнення матеріально-технічної бази, що забезпечує проведення робіт добровільними формуваннями по підвищенню рівня протипожежного захисту СНП. З іншого, потрібно вдосконалення форм і методів організаційно-масової та оперативної роботи, спрямованої на запобігання та гасіння пожеж. Зазначені умови вдосконалення діяльності добровільних формувань повинні розглядатися у взаємозв'язку, як єдине ціле в комплексному вирішенні питань щодо підвищення рівня протипожежного захисту сільських населених пунктів.

Література:

1. Аналітичний огляд стану техногенної та природної безпеки в Україні за 2015 рік.
2. Дубінін Д.П. Обґрунтування часу слідування оперативно-рятувальних підрозділів до місця пожежі в сільських населених пунктах / Д.П. Дубінін, А.А. Лісняк // «Проблеми пожежної безпеки» («Fire Safety Issues»): Матеріали міжнародної науково-практичної конференції: тези доповідей. – Харків, 2016. – С. 246 – 248.
3. Реформування ДСНС України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dsns.gov.ua/ua/Reformuvannya.html>.